

ærede Medlem ønsker. Jeg haaber i øvrigt, at Sagen vil blive Genstand for Drøftelse i et Udvalg, og jeg haaber, at man vil være retfærdig her i Folketinget.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Nakskov (Ludvig Reventlow). Han udtalte, at Københavnerne i Modsætning til Købstadbeboerne ikke havde Øje for Landbrugets Tarv. Jeg tror, at det er en fuldstændig urigtig Beskyldning, og det ærede Medlem kan ikke fremføre noget Bevis for en saadan Paastands Rigtighed. Hvis han kan det, vil jeg gerne bede ham her ved denne Lejlighed at nævne, hvilke Eksempler han sigtede til, og hvoraf det altsaa skulde fremgaa, at vi Københavnerne ikke skulde have Øje eller Interesse for Landbrugets Tarv.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ludvig Reventlow: Jeg kan blot anføre det, at man regner ud i Kroner og Øre, hvad der ydes til Landbruget, og hvad der ydes til Industri og Haandværk; jeg synes, at det er et Bevis paa, at de selidt misundeligt paa de Penge, der gaa til Landbruget.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Nakskov fremkom selv med en hel Række Tal, hvor han havde regnet ud, hvad der ydes til den ene, og hvad der ydes til den anden Side, saa han er altsaa selv inde paa denne Udregning. Der skulde altsaa ogsaa deri ligge, at han ikke har Interesse for Købstædernes Interesser, men det er jo intet Bevis. Jeg beder det ærede Medlem nævne os bestemte Eksempler, hvoraf det kunde fremgaa, at vi her fra Københavns Side ikke havde vist Interesse for Landbrugets Tarv.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ludvig Reventlow: Ja, der kan jeg blot nævne, at de overbærende smile ad vor Gerning bl. a., som jeg nævnte eksempelvis, ad vore Kakkelovne i Mejerierne og ad vore Malkepigers Gerning. (K. M. Klausen: Hvem gør det?)

Valdemar Olesen: Jeg skal ikke komme langt ind paa den foreliggende Sag, idet jeg kan henholde mig til, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), har udtalt derom. Det er kun en ganske enkelt Bestemmelse i det foreliggende Forslag, jeg gerne vilde omtale med et Par Ord. Det er en Bestemmelse i § 9 om, at Loven skal forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1916—17. Den højtærede Finansminister motiverede denne Bestemmelse med, at til den Tid vilde Roedyrkernes Kontrakter med Sukkerfabrikkerne ophøre. Saa skulde de fornyes, og saa vilde det være det rette Tidspunkt at revidere Loven, for at Roedyrkerne kunde vide, hvad de gik ind til, naar de sluttede Kontrakter paa ny. Denne Bestemmelse er jeg for saa vidt ogsaa en Ven af. Jeg mener ogsaa, det vil være rigtigst, naar den Tid kommer, da Roedyrkerne skulle til at forny deres Kontrakter med Sukkerfabrikkerne, at de da ere paa det rene med, under hvilke Vilkaar Fabrikkerne skulle virke, saaledes at de kunne tage sig i Agt for at binde sig til noget uvist. Det er rigtigst, at Roedyrkerne faa ren Besked her. Men naar de skulle have denne rene Besked om, hvorledes Fabrikkerne komme til at staa i den kommende Tid, mener jeg, at det er for sent at revidere Loven i Samlingen 1916—17, der er det Tidspunkt, hvor det store Flertal af Kontrakterne udløber. Hvis man venter til den Tid med at revidere Loven, ville Roedyrkerne atter være henviste til Gisinger, naar de skulle afslutte Kontrakter, idet Roedyrkerne ikke kunne vente med at slutte ny Kontrakter, indtil de gamle udløbe. Roedyrkernes Krav maa være, at de i god Tid faa at vide, hvorledes Sukkerindustriens Vilkaar blive i Fremtiden, saa de kunne rette deres Kontrakter derefter. Derfor vil jeg meget henstille til det høje Ting og den højtærede Finansminister, om ikke denne Bestemmelse i § 9 kunde forandres derhen, at Revisionen af Loven foregik noget tidligere, f. Eks. i 1914—15, eventuelt 1915—16, for at Roedyrkerne i god Tid kunne faa at vide, hvorledes de staa i det i Fremtiden, og kunne tage deres Forholdsregler, naar den